

Но ахъ режъ тебе, о любезна!
 Посреда такви пріятности,
 Жалкі-ж, тжжж, скжркі-ж, чезнж,
 Катъ мысли-ж твой-тѣ хѣвости.

Сега аби са, о прекрасна!
 И райскж хѣвостъ покажи,
 Та мой-тж тѣготж ужаснж
 Сасъ гледъ любезный уклажи.

Аби са барь сега предъ мене
 И сзлзы-тѣ ми обзрши.
 Доволно мжжж, сз жалкнѣе,
 На край време ма утѣши.

Яко че ми си смърть рѣшила,
 Задрѣгиго дзржишъ любовъ,
 Блаженствѣй, дѣщице мила,
 За тебъ на смърть сзми азъ готовъ.

По бола-га ти тжй да стане,
 Сзсз твой-то има на уста
 Последне-го мое дыханѣе
 За тебъ отдажъ въ тѣсь мѣста.